

TROPERNES DATTER

ELLER

BRÆNDEMÆRKET

3 AKTER

3 AKTER

I mange Aarhundreder har den hvide Race gaaet sin Sejrs gang hen over Alverdens Riger og Lande, og overalt har den — med større eller mindre Held — søgt at paatrykke de farvede Folkeslag Trællemærket. Især er det den sorte Race, der har lidt under de hvide Mænds Hovmod, og mangen dramatisk Konflikt er opstaaet af det spændte Forhold mellem de to Racer.

Om en saadan Konflikt handler dette Skuespil, der fortæller os om, hvorledes en ung Mulatpige hjemses af Ulykken netop paa Grund af de Draaber farvet Blod, der flyder i hendes Aarer.

Blandt Aarets store Nyheder fra

NORDISK FILMS CO.

indtager denne fængslende Film en Førsteplads, og Publikums Interesse for det underholdende Skuespil og den fremragende Udførelse og Instruktio er let forklarlig.

PERSONERNE:

Claude Franklin, Plantageejer Hr. **Alf Blütecher**
Dora, hans Datter Fru **Clara Wieth**
Jesabel, en Mulatkvinde Fru **Betzy Kofoed**
Lord Cecil Cambridge Hr. **Rob. Schmidt**
Arthur Stone, Læge Hr. **Franz Skondrup**

Handlingen foregaar dels paa en Plantage i Sydamerika,
dels i Londons fornemme Verden.

AFDELINGER:

1. Plantageejer Claude Franklin og hans Datter, Dora.
2. Paa Vej fra Sydamerika til Europa.
3. Tanker og Minder.
4. Forholdet til Mary.
5. „Du keder mig . . . hold dig hos de andre Piger i Køkkenet!“
6. Mary er død efter at have født en Datter.
7. „Hvad skal vi gøre med Barnet?“
8. Jesabel tog sig af Barnet.
9. 5 Aar senere.
10. „Jeg hedder Dora. Hvem er du?“
11. „Du har været min gode Samvittighed, Jesabel! Du skal aldrig forlade Dora eller mig!“
12. Franklin har købt en Villa udenfor London.
13. „Hun skal blive lykkelig.“
14. En forgældet Adelsmand.
15. I den blaa Klub.
16. Invitationen.
17. Plantageejerens Modtagelsesdag.
18. Den kongelige Rideklubs Udflugt.
19. Et advarende Ord.
20. Dora's Fødselsdag.
21. Efter Middagen.
22. Da Gæsterne er kørt bort.
23. En Tilstaaelse.
24. Stavgæst i alle Spillesale og paa alle Natrestauranter.
25. I bundløs Gæld.
26. „Fader, har du aldrig været letsindig, da du var ung?“
27. „Lov mig at vente et halvt Aar.“
28. En Faders Brev.
29. Lægen Arthur Stone.
30. I Klubbens Spillesal.
31. „De er ikke kræsen, Mylord!“
32. „Frk. Dora er Datter af en Mulatpige.“
33. Racehadets Magt.
34. „Hvorfor er alle Mennesker saa stygge imod mig?“
35. Et Skridt, der koster den største Overvindelse.
36. „Jeg har forandret Bestemmelse.“
37. „En Lord Cambrigde kan umuligt gifte sig med Datteren af en Mulatpige!“
38. Det hede Blod.
39. En nedrig Plan.
40. Stævnemødet.
41. I Slyngelens Hjem.
42. Forlovelseskortet!
43. „Er det sandt — — ?“
44. „Fortæl mig min Historie!“
45. Skurkens Straf.
46. „Herre, Herre — tænk paa Doras Moder og dig selv!“
47. „Nu rejser vi tilbage!“
48. „Har du sagt hende Sandheden?“
49. I Dødens Favn.

Den kvindelige Hovedrolle udføres af Publikums Yndling Fru **CLARA WIETH**. — Hendes Sæmmenspil med Hr. **ALF BLÜTECHER** — Plantageejeren — er beundringsværdigt, og Hr. **ROBERT SCHMIDT** som Lord Cecil er selvfølgelig den personificerede Skurkagtighed. —

Isenesættelsen skyldes Direktør **HJALMAR DAVIDSEN**

Tropernes Datter

eller

Brændemærket

Plantageejer Claude Franklin har for sin Datters Skyld besluttet at rejse til Europa for at indføre hende i den europæiske Selskabsverden og skaffe hende den Position, som tilkommer hende som Datter af en Mand med Claude Franklins Navn og Formue. Denne Datter — Dora — elsker Franklin overalt i Verden. Hende overøser han med Velgerninger, som vilde han derigennem søge at udslette Mindet om alt det onde, han en Gang tilføjede en anden Kvinde — nemlig hendes Moder.

Doras Moder var Mulatinde og var beskæftiget som Pige i Claude Franklins Husholdning. Han følte sig fristet af hendes friske Ungdom og forførte hende. Men snart trættede Forholdet ham, og han kastede den unge Kvinde bort som et Stykke Legetøj, skønt

hun elskede ham med oprigtig Hengivenhed. Nogen Tid senere fortæller Jesabel — hans Husholderske — ham, at Mary, Mulatpigen, er død efter at have født en Datter til Verden. Først 2 Aar senere mødte han sin egen Datter, en bedaarende lille Unge, som han blev indtaget i ved første Øjekast, og som han besluttede selv at opdrage. Og Jesabel blev forfremmet fra Husholderske til Guvernante for lille Dora i hendes første Aar.

Alle disse Begivenheder passerer Revu for Claude Franklin paa Overrejsen til Europa, og han lover sig selv at søge at værne om den Datter, han elsker saa højt; hun skal blive lykkelig, saavidt det staaer til ham.

Efter Ankomsten til Europa bosætter Claude Franklin og Dora sig i London, og i deres Hjem mødes en udsøgt Kreds af Mænd og Kvinder af Londons bedste Slægter. Blandt de unge Mænd, der gør den skønne Dora deres Opvartning, er ogsaa Lord Cecil Cambridge. Claude Franklin har første Gang truffen Lorden i Klubben og har inviteret ham til at besøge sig og Datteren. Lord Cambridge, der er meget forgældet, øjner Chansen for et rigt Parti, som kan bringe ham ud af hans økonomiske Vanskeligheder, og han

bliver en flittig Gæst i det Franklin'ske Hjem. Ulykkeligvis bliver Dora for Alvor forelsket i den unge Adelsmand, og da han frier, faar han hendes ja, og da hun véd, at Faderen aldrig vil nægte at opfylde noget Ønske, indestaar hun ogsaa for, at hun skal skaffe Faderens Samtykke.

Kort forinden er Claude Franklin imidlertid bleven advaret mod Lord Cambridge, og de Oplysninger, der meddeles ham om Lordens personlige Forhold, er ikke af den allerbedste Art. Ganske vist tilhører han en ældgammel Slægt, og hans Navn hører til Landets mest ansete. Men det synes ikke at være ham magtpaaliggende at værne om det Navn, berømte Forfædre gav ham i Arv, thi han er kendt som Stamgæst i alle Spillesale og paa alle Natrestauranter, og han har ved denne Tilværelse bragt sig selv i en bundløs Gæld, saaledes at et rigt Giftermaal i Virkeligheden er hans eneste Redning. Da nu Dora meddeler sin Fader Lord Cambridge's Frieri, foreholder han hende alle de kompromitterende Oplysninger, som foreligger om Lorden, men Dora afvæbner Faderen med et Smil. Gæld? Hvad betyder det? Og hvad Letsindigheden angaar . . . ja, saa har vel selv hendes Fader været letsindig i sine unge Dage.

— Claude Franklin kommer ingen Vegne med Datteren udover, at hun lover ham at vente et halvt Aar. Hvis hun til den Tid endnu elsker Lord Cambridge, og han hende, lover Franklin at give sit Samtykke. Dette meddeler han Lorden i et Brev.

Da Claude Franklin næste Dag sidder i sit Arbejdsværelse, bringer Tjeneren ham et Visitkort fra en Herre, som anmoder Franklin om en Samtale. Paa Visitkortet staar Navnet Arthur Stone. Ved at se dette Navn formørkes Franklins Ansigt, thi han mindes en Begivenhed, som for faa Aar siden fandt Sted paa Plantagen. Stone havde overfor Dora, der da netop var bleven voksen, forsøgt grove Tilnærmelser, og Franklin havde ved Hjælp af en Ridepisk givet Slyngelen det Svar, han fortjente. — Han beslutter sig nu til ikke at ville modtage den Mand i sit Hus, som i sin Tid har krænket hans Datter, og han giver Tjeneren Besked om at vise Stone bort. Stone sværger Hævn, og Lejligheden dertil tilbyder sig før end ventet, thi Tilfældet fører ham sammen med Lord Cambridge, hvem han nu fortæller, at Dora ikke er Franklins legitime Datter, men Frugten af et Forhold til en Mulatpige. Stone nøjes imidlertid ikke med at fortælle Lord Cambridge dette. Han

undlader ikke at benytte nogen Lejlighed til at bringe Meddelelsen omkring, og i Løbet af ganske kort Tid lykkes det Arthur Stone — takket være Racehadet — ved sine gemene Bagtalelser fuldkommen at ødelægge Doras Position hos det gode Selskab. Det varer ikke længe, før baade Dora og Franklin faar at mærke, hvorledes alle vender sig fra den unge Pige. Forundret spørger hun sin Fader, hvorfor alle er saa stygge imod hende, men han kan jo ikke give hende nogen Forklaring. I Stedet for bestemmer han sig til et Skridt, der koster ham den største Overvindelse. Der er kun én Mulighed for at give Dora den Plads tilbage, hun har mistet: hvis en Adelsmand tager hende til sin Hustru, vil alle anerkende hende. Franklin opsøger derfor Lord Cambridge, hvem han fortæller, at han nu har ændret Bestemmelse. Han er nu villig til at fejre Lordens og Doras Bryllup saa snart som muligt. Men Lord Cambridge, der altfor godt kender Grunden til det pludselige Omslag, erklærer i en haanlig Tone, at han betakker sig: han ønsker ikke at gifte sig med Datteren af en Mulatpige. Ude af sig selv af Forbitrelse over denne Pjalt, forløber Claude Franklin sig, og det er ikke langt fra, at han gør sig skyldig i Mord. — Men Lord Cambridge, der

harmes over den Ydmygelse, som er tilføjet ham, lægger Planen til en slyngelagtig Hævn. Han overtaler Dora til at aflægge et Besøg i hans Ungkarlebolig. Han smigrer og lokker for hende ved Hjælp af tusinde Løfter og Forsikringer, og saa drøven er han i Forførelseskunsten, at hun tilsidst lader alle Betæneligheder fare og giver sig hen til ham — ham, som hun elsker af hele sit Hjerte, og som ikke er en ædel Følelse værd.

Næste Dag sender han Claude Franklin et Brev, hvori han lader forstaa, hvad der er hændt, samtidig med at han meddeler sin Forlovelse med en vis Annie Blakely. Af Skam og Fortvivlelse søger Dora frivillig Døden — og finder den. Gengældelsen har ramt Claude Franklin.

Nyt Program fra Lørdag den 2. Marts.

Tropernes Datter.

eller

Brændemærket.

3 Akter. Iscenesat af Hjalmar Davidsen 3 Akter

Blandt Aarets store Nyheder fra Nordisk Films Co. indtager denne fængslende Film en Førsteplads, og Publikums Interesse for det underholdende Skuespil og den fremragende Udførelse og Instruktion er let forstaaelig.

Handliugen foregaar dels paa en Plantage i Sydamerika, dels i Londons fornemme Verden.

Den kvindelige Hovedrolle udføres af Publikum's Yndling

Fru Clara Wieth.

I større Roller Alf Blütecher og Robert Schmidt.

I mange Aarhundreder har den hvide Race forsøgt at paatrykke de farvede Folkeslag, og da særlig den sorte Race, Trællemærket, og mange dramatiske Konflikter opstaaet mellem dem. Om en saadan Konflikt handler dette Skuespil, der fortæller os om, hvorledes en ung Mulatpige hjem søges af Ulykken paa Grund af de faa Draaber tarvet Blod, der flyder i hendes Aarer.

Afdelingerne

Plantageejer Claude Franklin og hans Datter, Dora.
Paa Vej fra Sydamerika til Eu opa.
Tanker og Minder.
Forholdet til Mary.
„Du keder mig . . . hold dig hos de andre Kvinder i Køkkenet!“
Mary er død efter at have født en Datter.
„Hvad skal vi gøre med Barnet?“
Jesabel tog sig af Barnet.
5 Aar senere.
„Jeg hedder Dora. Hvem er du?“
„Du har været min gode Samvittighed, Jesabel. Du skal aldrig forlade Dora eller mig!“
Franklin har købt en Villa udenfor London.
„Hun skal blive lykkelig.“
En forgældet Adelsmand.
I den blaa Klub.
Invitationen.
Plantageejerens Modtagelsesdag.
Den kongelige Rideklubs Udflugt.
Et advarende Ord.
Doras Fødselsdag.
Efter Middagen.
Da Gæsterne er kørt bort.
En Tilstaaelse.
Stangæst i alle Spillesale og paa alle Natrestauranter.

I bundløs Gæld.
„Fader, har du aldrig været ietsindig, da du var ung?“
„Lov mig at vente et halvt Aar.“
En Faders Brev.
Lægen Arthur Stone.
I Klubbens Spillesal.
„De er ikke kræsen, Mylord!“
„Frk. Dora er Datter af en Mulatpige.“
Racehadets Magt.
„Hvorfor er alle Mennesker saa stygge imo mig?“
Et Skridt, der koster den største Overvindelse
„Jeg har forandret Bestemmelse.“
„En Lord Cambridge kan umuligt gifte sig med Datteren af en Mulatpige!“
Det hede Blod.
En nedrig Plan.
Stævnemødet.
I Slyngelens Hjem.
Forlovelseskortet.
„Er det sandt — —?“
„Fortæl mig min Historie!“
Skurkens Straf.
„Herre, Herre — tænk paa Doras Moder og dig selv!“
„Nu rejser vi tilbage!“
„Har du sagt hende Sandheden?“
Dødens Favn.

1

Lørdag Kl. 8 og 9.
Søndag Kl. 4, 5, 7, 8 og 9,
De øvrige Hverdage Kl. 8